

En sten, jeg finder på vejen

Tekst og musik: Anders Højen (2018)

♩ = 120

En sten, jeg find - er på vej - en, lidt for - sagt i sit tid - lø-se grå, er

6 dog et for-tryl - len-de støv-korn fra da tid-en be-gynd-te at gå. Fan - tas-tisk at jeg må

11 hold - e den, en stump u - ni-vers i min hånd! Men end - nu stør - re at

15 ny - e verd - ner åb - nes af fæl - les - skab - ets ånd.

1. En sten, jeg finder på vejen,
lidt forsagt i sit tidløse grå,
er dog et fortryllende støvkorn,
fra da tiden begyndte at gå.
Fantastisk at jeg må holde den,
en stump univers i min hånd!
Men endnu større at nye verdner
åbnes af fællesskabets ånd.

2. Den sten, jeg holder i hånden,
ku' jeg vælge at smide igen.
Den ku' også blive en grundsten
i et sjovt byggeri med en ven.
Her skal vi bygge, her vil vi bo,
forenes, forandres, forstå.
Vi ta'r hinandens fordrømte drøm i
hånden og med ud i det blå.

3. Den sten, der driller i skoene,
følger med mig, hvor end jeg går hen.
Jeg bli'r dog en anelse højer,
når jeg træder med hælen på den.
Jeg sætter spor, der kan viskes bort,
men dit spor er med, kan jeg se.
Hvor dejligt at vi kan følges dette
stykke af Evigheds Allé!

4. Den sten, jeg har i mit hjerte,
vugger med, når jeg synger min sang.
Den er en umistelig del og
giver bund til min mørkere klang.
Men når du lyser et dejligt smil,
der lander på min hjertesten,
så brydes lyset i smilets farver
og strømmer ud af mig igen.

5. Den sten, der står i min have,
når min tid den er gået til ro,
den skal ikke stå som et punktum,
men et spørgsmålstejns tvivlen og tro.
Hvor kom jeg fra? Fik jeg givet mit?
Men pyt nu med svaret endnu.
For dagen kalder, og lyset falder
på dig og mig og lige nu!